

عنوان :

زندگینامه حضرت محمد (ص)

تاریخ :

1392/08/14

زندگینامه حضرت محمد (ص)

در سالی که معروف به عام الفیل است دیده به جهان گشود. پدر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم))

عبدالله

((

و مادر گرامی ایشان

((

آمنه

((

نام داشت .

عبدالله قبل از تولد پیامبر(ص) از دنیا رفته بود و به همین جهت عبدالمطلب جد ایشان))

ابو طالب

((

عموی آن حضرت ، پدر حضرت علی علیه السلام به عهده گرفت .

(جوانی)

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم دوران جوانی خود را در مکه سپری کرد. همه مردم ایشان را فرد راستگو، درستکار و امین می شناختند به طوری که او را

((

محمد امین

((

می نامیدند. حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم همواره یار ستمدیدگان بود و به افراد مستمند کمک می کرد. و در سن بیست سالگی بود که در پیمان (حلف الفضول) که میان عده ای از جوانان مکه و برای کمک و حمایت از ستمدیدگان به وجود آمده بود شرکت نمود. آنان پیمان بسته بودند که هر جا مظلومی بیابند به کمکش بشتابند.

حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم در سن بیست و پنج سالگی با))

حضرت خدیجه

((

که از زنان پاکدامن و محترم و بزرگواری بود ازدواج کرد. حضرت فاطمه (س) بانوی بزرگ اسلام و جهان ، از ثمرات این ازدواج مبارک می باشند.

(بعثت)

پیامبر اسلام (ص) ، هر سال يك ماه ، برای عبادت به))

غار حرا

((

که در کوه نور و در نزدیکی مکه قرار داشت می رفت . در آن ایام بود که از طرف خداوند به پیامبری مبعوث شد ، جبرئیل اولین آیات الهی را که از سوره

((

علق

((

بود، از جانب خداوند بر پیامبر خواند. رسول خدا در آن هنگام چهل سال داشت . اولین کسانی که به پیامبر ایمان آوردند، از مردان ، حضرت علی علیه السلام واز زنان حضرت خدیجه (س) بودند.

(تبلیغ دین)

حضرت محمد (ص) پس از آنکه به پیامبری و رسالت برگزیده شدند، تا سه سال به صورت پنهانی مردم را به اسلام دعوت می کردند و در این مدت عده اندکی به ایشان ایمان آوردند. پس از آن ، از جانب خداوند، به ایشان فرمان داده شد تا دعوت خود را به صورت آشکار بیان فرمایند، و ابتدا خویشان و اقوام خود را به اسلام دعوت نمایند. با علنی شدن دعوت رسول خدا(ص) مشرکان مکه از هیچ کوششی برای مبارزه و جلوگیری از گسترش و نفوذ اسلام خودداری نکردند. و به آزار و شکنجه مسلمانان پرداختند

((

بلال حبشی

((

را به دردناك ترین شیوه ها شکنجه نمودند و

((

سمیه و یاسر

((

پدر و مادر (عمّار) را به شهادت رسانیدند . آزار و شکنجه مسلمانان ، توسط مشرکان به جایی رسید که رسول خدا (ص) به مسلمانان دستور داد تا مکه را ترك کنند و به کشور حبشه (اتیوپی کنونی) مهاجرت نمایند و در نتیجه تعدادی از زنان و مردان مسلمان به سرپرستی جعفر بن ابی طالب به حبشه مهاجرت کردند. وقتی مشرکان مکه از مهاجرت مسلمانان به حبشه اطلاع پیدا کردند، عمروعاص را برای باز گرداندن آنان به حبشه فرستادند. اما پادشاه حبشه که حقانیت دین اسلام را از زبان جعفر بن ابی طالب شنید به مسلمانان اجازه داد آزادانه در حبشه به زندگی خود ادامه دهند و عمروعاص شکست خورده به مکه بازگشت .

شکست مشرکان در مهاجرت مسلمانان به حبشه و گسترش اسلام ، باعث شد که جهت جلوگیری از دعوت الهی رسول خدا (ص) مسلمانان را تحریم اقتصادی نمایند. در نتیجه سران مشرکان دستور دادند که هیچکس با بنی هاشم خرید و فروش ننماید و همگی با مسلمانان قطع رابطه کنند. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم به همراه مسلمانان مدت سه سال را در محاصره اقتصادی در یکی از دره های مکه به نام شعب ابوطالب و در سخت ترین شرایط برای دفاع از دین خدا به سر بردند. آنان در محاصره بودند تا اینکه رسول خدا(ص) به ابوطالب خبر داد که موریانه عهدنامه مشرکین را خورده است و جز نام خدا چیزی باقی نمانده است . وقتی مشرکان به سراغ عهدنامه خود رفتند و حقانیت گفتار پیامبر را مشاهده کردند دست از محاصره برداشتند.

(مهاجرت به مدینه)

شهر مدینه پیش از مهاجرت پیامبر اسلام (ص) از مکه

((

یثرب

((

نامیده می شد. یثرب از دو قبیله

((

اوس

((

و

((

خزرج

((

تشکیل یافته بود که همواره با یکدیگر در جنگ و نزاع بودند. وقتی که خبر پیامبر اسلام (ص) به مدینه رسید عده ای از آنان در سال دوازدهم و سیزدهم بعثت به مکه آمدند و پس از پذیرفتن اسلام با آن حضرت پیمان بستند که رسول خدا را یاری کنند. مشرکان که گسترش اسلام را حتی در خارج از سرزمین مکه مشاهده نمودند تصمیم گرفتند. پیامبر اسلام (ص) را به قتل برسانند و برای اجرای تصمیم خود گروهی را برگزیدند تا شبانه به خانه پیامبر(ص) حمله آورده و ایشان را در بستر به قتل برسانند. در این شرایط بود که حضرت علی علیه السلام برای حفظ جان رسول خدا (ص) در بستر ایشان خوابید و پیامبر(ص) از مکه خارج شد و پس از اینکه گروه زیادی از مسلمانان به مدینه مهاجرت کرده بودند، پس از سیزده سال مبارزه پیگیر در مکه و تبلیغ اسلام به مدینه مهاجرت فرمود. (مدینه النبی) شهر

((

یثرب

((

با ورود پیامبر اسلام (ص)

((

مدینه

((

یا

((

مدینه النبی

((

نامگذاری شد و هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه مبداء تاریخ اسلام گردید.

پیامبر اسلام (ص) بعد از ورود به مدینه ابتدا مسجدی بنا نمود. که خود نیز در ساختن آن با مسلمانان همکاری می کرد. مسجد محل عبادت و مرکز حکومت و اجتماع مسلمانان مدینه محسوب می شد. پس از بنای مسجد بین مسلمانان پیوند برادری ایجاد نمود.

(نبردهای مسلمانان با مشرکان)

پیروزی روزافزون مسلمانان و گسترش اسلام و پایه ریزی حکومت بزرگ اسلامی در مدینه، مشرکان را بر آن داشت که تمام توان نظامی خود را برای مقابله با اسلام بکار برند. غزوه بدر، اولین نبرد مسلمانان با مشرکان بود. در این نبرد تعداد مسلمانان 313 نفر بود و اسلحه اندکی در اختیار داشتند. در حالی که مشرکان با 950 نفر و اسلحه فراوان به میدان آمده بودند. مسلمانان در حالی که رسول خدا(ص) پیشاپیش آنان قرار داشت بر سپاه مشرکان حمله کردند و با یاری خداوند و دلاوری و رشادت مسلمانان به ویژه حمزه عموی پیامبر(ص) و علی (ع) مشرکان را شکست داده و با گرفتن تعدادی اسیر آنان را وادار به فرار کردند. جنگ بدر در سال دوم هجرت اتفاق افتاد.

در سال سوم هجرت مشرکان مکه با سپاه سه هزار نفری و برای گرفتن انتقام شکست بدر با امکانات و تجهیزات زیاد به طرف مدینه حرکت کردند. سپاه اسلام با سپاه مشرکان، در دامنه کوه احد در مقابل یکدیگر قرار گرفتند. رسول خدا(ص) ابتدا پنجاه نفر از سربازان را مأمور حفاظت از تنگه ای کرد که در پشت سپاه اسلام قرار داشت تا خطر حمله احتمالی مشرکان را از آن محل برطرف نماید. در آغاز نبرد پیروزی با مسلمانان بود و مشرکان شکست خورده و پا به فرار گذاشتند. در این هنگام نگهبانان تنگه به تصور اینکه جنگ تمام شده است، بر خلاف دستور پیامبر (ص)، سنگرهای خود را ترک کرده و به جمع آوری غنائم پرداختند. مشرکان که تنگه مذکور را خالی دیدند از آن ناحیه به مسلمانان حمله کردند و عده ای را به شهادت رساندند. از جمله شهدا، حمزه سردار بزرگ اسلام و عموی رسول خدا(ص) بود. مشرکان که قصد به شهادت رساندن رسول خدا(ص) را داشتند با فداکاری حضرت علی (ع) که با تمام توان از پیامبر(ص) دفاع می نمود روبرو شده در نتیجه عقب نشینی کردند.

در سال پنجم هجرت مشرکان با تمام توان و با یاری متحدان خود سپاه بزرگی فراهم کرده و به مدینه حمله کردند. مسلمانان به پیشنهاد سلمان فارسی در شمال مدینه خندق حفر کردند و به همین خاطر این جنگ غزوه خندق نامیده شد. سپاه مشرکان وقتی به مدینه رسید در مقابل خود خندق بزرگ را مشاهده کرد. و با کشته شدن پهلوانان آنان بوسیله حضرت علی (ع) و وزیدن بادی سرد، که چادرهای آنان را از جا می کند بالاخره شکست خورده و پراکنده شدند. غزوه خندق در قرآن مجید

)

احزاب

((

نامیده شده است .

(فتح مکه)

پس از غزوه خندق (احزاب) مشرکان که قدرت و نیرومندی مسلمانان را مشاهده نمودند، از در سازش درآمده و حاضر به صلح با مسلمانان شدند و بدین ترتیب

)

صلح حدیبیه

((

واقع شد. آنان در پیمان صلح حدیبیه متعهد شدند که ده سال با مسلمانان وارد جنگ نشوند و به مسلمانان اجازه زیارت خانه خدا را بدهند. در این دوران صلح بود که پیامبر اسلام (ص) برای گسترش دین خدا در سراسر جهان نامه هایی به پادشاهان ایران و روم و مصر نوشت و آنان را به اسلام دعوت نمود. و تقریباً دو سال از عقد صلح حدیبیه گذشته بود که مشرکان پیمان شکنی کردند. در نتیجه رسول خدا(ص) با سپاهی بزرگ به سوی مکه حرکت کرد و مشرکان که توان مقابله با سپاه اسلام را نداشتند تسلیم شدند. سپس رسول خدا(ص) به مسجدالحرام رفت و علی علیه السلام به فرمان پیامبر(ص) بر دوش ایشان رفته و تمامی بت‌های مشرکان را سرنگون نمود. این واقعه در سال هشتم هجرت اتفاق افتاد.

(وفات رسول خدا(ص))

پیامبر اسلام (ص) پس از بیست و سه سال مبارزه و تبلیغ دین خدا (سیزده سال در مکه و ده سال در مدینه)، و برقرار کردن حکومت اسلامی، و تعیین حضرت علی (ع) به عنوان وصی و جانشین پس از خود، به ویژه در

)

حجة الوداع

((

(آخرین حج) و در محل غدیر خم، در 28 صفر سال یازدهم هجری در سن 63 سالگی رحلت نمود. مرقد مطهر رسول خدا (ص) در مدینه منوره قرار دارد